

Reflexió

Engem leginkább az auschwitzi haláltábor és a birkenai tábor rázott meg. Ahol megtudhattuk, hogy hol és milyen körülmények között éltek az oda deportált emberek. Alig kaptak enni, hajnalban kellett kelniük és mindet futva kellett csinálniuk, mert ez volt a szolgaság jele. Megrázó volt látni, hogy minden intimitástól megfosztva éltek emberek, lóistállóban aludtak gerendákon, amelyeken 3 ember sem férne el, ők pedig több mint tízen aludtak egymás hegyén-hátán az ilyen fekhelyeken. Tömegesen kellett mosakodniuk, és rengetegen használták egyszerre az egymás mellé betonba vájt lyukakat, amelyek illemhelyként szolgáltak. Ott csak annak volt esélye életben maradni, akinek csak rettentő nagy akarat- és lélekereje volt, és fizikailag bírta a megpróbáltatásokat. Az öregeknek, gyerekeknek, betegeknek esélye sem volt, azonnal a gázkamrákba vitték őket. Megszökni pedig szinte lehetetlen volt a magas feszültségű kerítés miatt.

Kétségkívül ez volt idáig életem legmegrázóbb élménye. De örülök, hogy nem csak a könyvekből ismerhetem meg, hogy mi történt a holokauszt alatt. Szerintem egyszer az életben mindenkinek el kell mennie és megnéznie történelmünk egyik legszörnyűbb helyét.

Tóth Laura 12.A osztály